

Oikosz

2011. MÁRCIUS

János 10:10

„A tolvaj csak azért jön,
hogy lopjon, öljön és
pusztítson: én azért jöttem,
hogy életük legyen, stőt
bőségben éljenek.”

A SZERETET LÁNGJA GYÜLEKEZET
KIADVÁNYA

TARTALOM:

Kürtzengés (Lucza Árpád)	3-8
Interjú (Lükő Bálint)	9-18
Buzdítás (Gombos Györgyné)	19
Az efézusi gyülekezet János idejében (Kovács Kálmán)	20-23
A böjt (Babarczi József)	24-27

KÜRTZENGÉS

Ugyan már távolinak tűnik a szilveszter, s mindenki a tavaszt várja, mégis fontosnak tartom, hogy az az éves üzenet, mely elhangzott a szilveszteri alkalmon bekerüljön az Oikosz első 2011-es számába. Még tart a kürtzengés éve, s mindaz, amiről Lucza Árpád testvér beszélt az év végi alkalmunkon, még mindig aktuális mindegyikünk életében. Így ajánlom a kedves Olvasó figyelmébe az alábbi cikket. (A Szerkesztő)

Az ószövetség idejéből Izrael 7 ünnepet kapott. Az első a páska, vagy a kovásztalan kenyerek ünnepe. A második volt a pünkösöd, avagy az aratás ünnepe. A harmadik volt a kürtzengés ünnepe, vagy polgári újév. Következő volt, a negyedik a nagy engesztelési nap, a jom kippur. Ötödik ünnep a lombsátor ünnepe. A hatodik volt a gyertyagyújtás ünnepe, avagy a hannuka, és utolsó ünnep a purim, avagy a megtisztulás ünnepe. Mi melyiket ünnepelhetjük, melyikről emlékezhetünk meg? Páskáról, húsvét-ról meg szoktunk emlékezni,

és egy évben egyszer. A pünkösdről is egy évben egyszer és ahányszor betölt bennünket a Szent Szellem. A kürtzengés ünnepe, a polgári újév. Ebben az ünnepben vagyunk most, ugye? A polgári újévben, mikor új év kezdődik. 3 Mózes 23:23-24 „Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap első napján ünnepetek legyen néktek, emlékeztető kürtzengéssel, szent gyülekezéssel.” 4 Móz 29:1 „A hetedik hónapban pedig a hónapnak első napján szent gyülekezésetek legyen néktek. Semmi robota munkát ne végezzetek; kürtzengésének napja legyen az néktek.” Újév napján reggeltől estig kürtök és trombiták szóltak a templomban. Egy ilyen ünneplést megörökített a Biblia Nehémiás könyvében. Hogy hogyan ünnepelték meg ezt az ünnepet a zsidók Nehémiás idejében? Figyeljük csak: Nehémiás 8:2-6 „Előhozá azért Ezsdrás pap a törvényt a gyülekezet eleibe, melyben 3 együtt valának férfiak és asszo-

Oikosz

nyok és mindazok, akik azt értelemmel hallgathaták, a hetedik hónap első napján. És olvasa abból a piacon, mely a vizek kapuja előtt vala, kora reggeltől fogva mind délig, a férfiak és az asszonyok előtt és mindazok előtt, akik azt érthetik vala, mivel az egész nép nagy figyelemmel hallgatá a törvényt. Áll vala pedig az írástudó Ezsdrás egy ezen célra csinált faemelésén. És felnyitá Ezsdrás a könyvet az egész nép szemei előtt, mert fölötte vala az egész népnek; és mikor fölnyitá, felállá az egész nép. És áldá Ezsdrás az Urat, a nagy Istent, és felele rá az egész nép felemelt kezekkel: Ámen! Ámen! És meghajtván magukat, leborulának az Úr előtt arccal a földre. Olvasának pedig a könyvből, Isten törvényéből világosan, s azután magyarázának, és a nép megérté az olvasottakat. Ekkor Nehémiás, a király helytartója és Ezsdrás, a pap, az írástudó és a Léviták, akik magyaráznak vala a népnek, így szólának az egész néphez: E nap szent az Úrnak, a ti Isteneteknek, ne keseregjetek és ne sírjatek, mert sír vala az egész nép, mikor a törvény beszédeit hallá. És őmondá nékik: Menjetek, egyetek kövért és igyatek édest és küldje-

tek belőle részt annak, akinek semmi nem készítettett, mert szent e nap a mi Urunknak, és ne bánkódjatek, mert az Úrnak öröme a ti erősségetek.”

Tehát örömmel ünnepelték meg ezt az ünnepet a zsidók, nem gyászolva. Jókat ettek és édest ittak. Örömmel ünnepelték a zsidók az újév napját, mert azt mondja az ige: „Ne bánkódjatek, mert az Úr előtt való öröm erőt ad nektek.” Isten arra tanít itt minket, hogy egy ilyen alkalommal örvideni kell az Úr előtt. És ez nem semmi, mert ez az Úr előtt való öröm erőt ad nekünk. Ez lehet fizikai erő is, de elsősorban szellemünkben és lelkünkben kapunk Istentől erőt arra, hogy meg tudjuk harcolni a harcunkat.

A kürtzengés napja előhírnöke volt a kürtzengés évének. Ilyenkor egész évben zengett a kürt a templomban. Majd meglátjuk milyen jelentősége volt ennek és miért rendelte el Isten a kürtzengés évét. Látjuk, hogy a kürtzengés napja örömmel volt rendelve. A kürtzengés évének kiszámolására is adott rendelkezést Isten. A számolás a következő: 3Móz 25:8-13 „Számolálj azután hét szombat-esztendőt,

hétszer hét esztendő, úgy hogy a hét szombat-esztendőnek ideje negyvenkilenc esztendő legyen: Akkor fúvasd végig a riadó kürtöt a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engesztelés napján fúvasd végig a kürtöt a ti egész földeteken. És szenteljétek meg az ötvenedik esztendőt, és hirdesetek szabadságot a földön, annak minden lakójának; kürtölésnek esztendeje legyen ez néktek, és kapja vissza ki-ki az ő birtokát, és térjen vissza ki-ki az ő nemzetségéhez. Kürtölésnek esztendeje ez, az legyen néktek az ötvenedik esztendő; ne vessetek és le se arassátok, amit önként terem a föld, és a metszetlen szőlőjét se szedjétek meg annak. Mert kürtölésnek esztendeje ez, szent legyen néktek, a mezőről egyétek meg annak termését. A kürtölésnek ebben az esztendejében, kapja vissza ismét ki-ki az ő birtokát.”

Miről van szó tehát? Megtörtént Izrael népében, hogy némelyek elszegényedtek és kénytelenek voltak eladni birtokaikat. De azt mondja Isten igéje, a törvény, hogy aki ennyire elszegényedett, az az ötvenedik esztendőben visszakapta birtokát. Három fontos dolgot kell megértenünk. Először is, Izrael

népe között, kinek-kinek a birtoka nem pénzzel szerzett vagyon volt, hanem isteni ajándék, ahogyan azt az Úr megígérte az Egyiptomból kihozott népnek (3 Mózes 20:24). A második dolog, hogy ha valaki válságos helyzetbe jutott és elvesztette birtokát, a kürtzengés évében ingyen, térítésmentesen visszakapta azt. Harmadszor pedig, a visszaadott birtokot semmi szín alatt az átmeneti tulajdonos nem követelhetette vissza. Tehát nem volt olyan, hogy itt az ünnep, megfújjuk a kürtöt és visszaadom a birtokot, majd a következő héten jövök vissza öt rendőrrel utánam és azt mondom, hogy na, ez csak egy ilyen játék volt, mert Mózes azt írta volt, de kérem vissza az egészet. Nem lehetett ezt tenni. Tehát a kürtzengés éve a birtokok visszaadásának az ideje volt. Ézsaiás 61:1-2: *„Az Úr Isten lelke van én rajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy bekösem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást; hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása*

Oikosz

napját; megvigasztalják minden gyászolót.” Az Úr kegyelmének esztendejéhez vonatkozó bibliai utalás, amit a lapok alján olvashatunk a Bibliában, a 3 Mózesben olvasható kürtzengés évére utal vissza itt. Tehát Ézsaiás próféta arról szól, hogy eljön az Úrnak a felkentje, a Messiás, aki a kürtzengésnek az ünnepét, kegyelmi ünnepet fog hirdetni Izrael fiai népének. De ez egy rendkívüli kürtzengési ünnep lesz, nem a hagyományos ötven évenként megünnepelt kürtzengés éve. Ismerjük Lukács evangéliumának negyedik részéből, hogy miután Jézus bemerítkezett, elment Názaretbe, bement a zsinagógába, ahol a szokás szerint odaadták neki a törvénykönyvet, és Ő felolvasta azt az igerészt, amit az előbb idéztem és azt mondta, hogy ma teljesedett be ez az ige a ti fületek hallatára. Ez a rendkívüli kürtzengés éve azonban nem 365 napig tart, hanem ez már 2000 éve tart és még nem fújta le. Ennek a kürtzengésnek az éve még ma is érvényben van. És azt mondja az ige, hogy aki elvesztette a birtokát a válságos időkben, az ingyen, térítésmentesen vissza-

kapja a birtokát a kürtzengés évében. Szól-e nekünk vajon ez az ige ma valamilyen formában? Én azt mondom, hogy szól! Milyen birtokunkról van szó? Én felsoroltam ennek a birtoknak néhány pontját.

Az első, amit felírtam, a hit. Azt írja az Ige, hogy hit nélkül lehetetlen dolog Istennek tetszeni. Ez az első olyan birtok, ami nélkül ki vagy semmizve, mert azt mondja Pál, hogy az üdvösségünk is hit által van kegyelemből, nem cselekedetek által, hogy senki se dicsekedjen. Ezért ha te válságos helyzetbe jutottál, és a hited kikerült a birtokodból, akkor amikor megzendül Istennek a harsonája, ez ingyen és térítés mentesen vissza kell kerülnön a birtokodba a törvény szerint. Visszaveheted a hitedet, ami meggyengült, amelyben meginogtál. Nyújtsd hát be az igényedet, hogy ugyan elvesztetted a birtokod, de te azt vissza akarod szerezni. Maga a hit is Istentől való ajándék, amely a szenteknek adatott, de nekünk kell harcolni azért, hogy azt megtartsuk a mi birtokunkban (Júdás 1:3). Egy másik része a szellemi birtokunknak a reménység. A reménytelen

helyzetbe jutott emberek lecsúsznak, néha még az életüket is eldobják, mert elvesztették a reményt. Ha te elvesztetted a reményt, akkor itt az idő, hogy hittel vissza vedd azt. A következő ilyen birtokunk s szeretet, méghozzá az első szeretet. Ha elvesztettük az első szeretetet, ma van a lehetősége annak, hogy ezt ingyen visszavegyük. Nem csak Isten, hanem ha a férjed és feleséged iránti első szeretetet elvesztetted, akkor lehetőség van arra, hogy ezt visszakapd térítésmentesen, hiszen azt is ingyen kaptuk Istentől (Róma 5:5). A békesség szintén egy nagyon fontos része a szellemi birtokunknak. János 14:27 alapján, ha nincs meg e békesség bennünk, akkor állandóan nyugtalan a szívünk és csüggeteg állapotba kerülhetünk. De az Úr nekünk adta az Ő békességét, ingyen, és a mi birtokunkba került az Ő békessége, amikor megtértünk hozzá. Ezért ha te elvesztetted a békességed egy krízishelyzetben, egy válságos időpontban, akkor az Úr azt akarja, hogy a kürtzengéskor ez visszakerüljön a te birtokodba. Ilyen terület még az öröm, amelyről a János

15:11-ben olvashatunk. Ahogy már Nehémiás könyvéből is láthattuk, az Úr előtt való öröm erőt ad nekünk. A következő az alázat. Máté 11:29 *„Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.”* Az alázatban megnyugvást találhatunk a lelkünknek. Jakab 4:6 *„Az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.”* Az egyenesség, vagy egyenes szívűség egy olyan birtok, amire a világiak esetleg azt mondják: Oh, ez nem olyan fontos. De Isten népe között, Isten országában az egyenes szívűség egy nagyon fontos része a birtokunknak. És ha egy olyan krízishelyzetbe kerültél, ahol elgörbült ez az egyenesség, akkor Isten azt akarja, hogy visszanyerd az egyenes szívűséget. Az egyenes úton jutunk el a mennyei városhoz, ezért Isten vissza akarja neked adni ezt az egyenes utat. A kitartás szintén a birtokunknak egy olyan része, amely nagyon fontos számunkra. Nézzük Jézust, a példaképünket, aki a legnagyobb krízishelyzetben is a szenvedések közepette azt tudta

Oikosz

mondani, hogy rólam lepattan a gúny, a szidalom, az arcon ütés, mert nekem egy céloom van, hogy teljesítsem az én Atyám akarátát. Ha meggyengült a kitartásod, Isten neked azt ma vissza akarja adni. A türelem. Isten türelmes hozzánk emberekhez, hogy térjünk meg, és még milyen jó, hogy türelmes, mert mindig van valaki, aki megtér. Isten még türelmes, mert nem jött még el a bosszúállásnak a napja. Így mutat nekünk példát a türelemről, hogy mi is úgy legyünk hosszútűrők mások iránt, ahogy Isten is türelmes felénk. Az egészségünk is a birtokunknak a része. Nézd meg milyen ige vonatkozik erre a területre: Jakab 1:18 *„Az ő akarata szülte minket az igazságnak Igéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengeje legyünk.”* Az első zsenge egyrészt a termés első gyümölcse, másrészt minőségben is a legjobb. Tehát ha mi Isten teremtményeinek a zsengei vagyunk, akkor mi minőségben is elsőek kell, hogy legyünk. Ebben pedig benne van a szellemi és a testi minőségünk is. Isten azt akarja tehát, hogy mi, akik a teremtés zsengei lettünk, a minőségben

is elsőek legyünk, és ebbe bele tartozik a testünk egészsége is. Ha tehát ezen a területen nálad válságos idők voltak, Isten azt mondja az Igében, hogy ha elkerült a birtokodból az egészséged, akkor ez ingyen és térítésmentesen visszatérhet a te tulajdonodba, amikor megfújják a kürtöt, és meggyógyulhatsz itt, az Úr színe előtt. Az utolsó területe a birtokunknak, amit én leírtam, az a bővölködés. János 10:10: *„A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővölködjenek.”*

Lucza Árpád

Interjú

Riport Lükő Bálinttal

Török Zsuzsa: *Tegnap még nem is gondoltam, hogy ma itt fogunk ülni egymással szemben és riportot készítenünk gyülekezetünk oszlopos tagjával, akinek a segítségére mindig lehet számítani és nem is kell sokat várni rá.*

Drága Mennyei Atyánk, áldást kérünk a mai beszélgetésre, hogy az olvasók épüljenek az alábbi sorokból.

Bálint, kérlek, beszélj a gyerekkorodról, családotról, milyen nyomokat hagytak ezek az évek az életedben, és legfőképpen hol volt akkor Isten a szívedben?

Lükő Bálint: Szüleim elváltak, ami fontos jellemzője családi életünknek. Vannak jó emlékeim abból az időből, amikor még együtt voltak a szüleim, de emlékszem egy veszekedésre is, amikor apukám kiabált és anyukám meg sírt. Később meg a hosszú utazásokra, amikor apámmal az albérletébe utaztunk. Nem volt bennem neheztelés, én ezt így vettem természetesnek.

A bátyámmal voltak inkább bajok, aki érzékenyebb volt. Ő sajnos rossz barátokat választott és sok rosszban benne volt. Apai nagyapám ugyan hívő volt, de apám nem volt (és most sem) az. Az édesanyám bár konfirmált is, de soha nem beszélt a hitéről, és most már tudom, hogy azért, mert nem adta át az életét Jézusnak. Édesanyám és a bátyám között sok vita volt. Mire gimnazista lettem, már mindennapossá váltak köztük az esti és éjszakai veszekedések, amiket édesanyám nem tudott jól kezelni. Én a hobbijaimmal voltam elfoglalva ebben az időben, ami a fizika, az elektronika és a számítógépek voltak. Ezekben találtam örömet és már kisgyerek koromtól tudtam, hogy mi akarok lenni.

Istenről nem is hallottál?
Egyszer mesélte el apám a Bibliából azt történetet, hogy Jézus meggyógyított egy vakot úgy, hogy sa-

Oikosz

rat kent a szemére, de úgy mondta, mintha csak mese volna, és én úgy is értelmeztem azt.

A gimnázium abban hozott változást, hogy a rendszerváltás miatt kinyíltak a kapuk nyugatra és beözönlöttek a különféle tanítások, az agykontroll, a diétetika és hasonlók, engem pedig érdekelték ezek. Sok könyvet olvastam a bátyámmal együtt, és a gyakorlatban is próbálkoztam velük, de semmi olyan eredmény nem volt, amit én szerettem volna.

Már 16 éves koromban hallottam az evangéliumot, amikor egy barátom, akinek az anyukája hívő volt, elvitt egy HIT gyűlésre. Merilyn Hickey szolgált akkor és hívott előre megtérésre, de mivel a barátom azt mondta, hogy ő még gondolkozik, úgy döntöttem, hogy nekem megyek előre. Éreztem Jézus szeretetét, de nemet mondtam Neki. Az út ezután sokkal nehezebb lett. Sok kereszténnyel beszélgettem, az eszemmel kerestem az igazságot és nem volt kétségem afelől, hogy ha igaz a Biblia, akkor nagy bajban vagyunk. A szívemben egyre jobban éreztem a Szent

Szellem hívását, hogy adjam Jézusnak az életemet, de nekem nagyon határozott elképzelésem volt arról, hogy mit akarok és ezért nem akartam letenni az életemet. Ekkor már egyetemista voltam és a saját dicsőségemet kerestem. Sportoltam, és kutató akartam lenni és ezt nagyon komolyan vettem.

Mit sportoltál?

Judóztam 14 éves koromtól. Olyan erőbedobással végeztem, hogy ez az egészségemre nem volt jó hatással.

Az egyetemi évek alatt hogy munkálkodott Isten az életedben?

Nagy volt bennem a vívódás, sokat vitatkoztam Isten hangjával (a Szent Szellemmel) a szívemben, volt olyan, hogy úgy gondoltam, hogy 10-20 év múlva rá fogok jönni, hogy lehet-e mesterséges intelligenciát csinálni, akkor majd rá fogok jönni, hogy van-e az embernek nem-anyagi lelke, és hogy igaz-e a Biblia. Erre az volt Isten válasza, hogy ne várjak ezzel olyan sokat. Ekkortájt olvastam egy könyvet, a „Több, mint ács”-ot, és Isten szeretete úgy megérintett, hogy sírva befogadtam Jézust a szívembe.

Akkor kaptam vissza Istentől az érzelmeimet, mert addig bádogembernek éreztem magam, akinek nincsenek érzelmei.

Ez volt az a pont, amikor megtértél.

Annyira valóságos volt, hogy Jézus benne van a szívemben, hogy oda is néztem, hogy látni fogom-e, bár tudtam, hogy nem fogok látni semmit. Az eszem csak lassan követte az eseményeket... Másnap reggel mentem az egyetemre, és kérdezték, hogy mi van velem, mert látták rajtam a változást. Itt követtem el az első hibát, és azt mondtam, hogy: á, semmi különös! Magamban ezután a Szent Szellem szomorúságát éreztem, mert nem tettem Jézusról bizonyosságot. Később otthon a kezembe kerültek más könyvek is. Az egyik könyvben egy olyan érdekes tanítást olvastam, amiről úgy tűnt, hogy még jobb, mint a Biblia igazsága, és Jézus helyett ezt a tanítást kezdtem el terjeszteni. Belülről folyamatosan azt éreztem, hogy ne tegyem. Körülbelül egy hónappal később aztán Isten kedves jelenléte egyszerre csak elhagyott, és a helyére egy égető, rossz érzés jött. **11**

Rögtön tudtam, hogy mit tettem: Jézust egy hamis tanítással cseréltem fel. Ezután hónapokig azért könyörögtem, hogy bocsásson meg, és jöjjön vissza hozzám. Ahogy a Bibliát olvastam egyes részek különös módon szóltak hozzám. Jézus arra szólított fel az igén keresztül, hogy segítsek a bajban lévőknek, mert ezzel Ővele teszek jót (Máté 25:35: "...Mert éheztem, és ennem adtatok..."). Tudtam, hogy ezt a saját szeretetemből nem tudom megtenni. De Isten segített ebben, és újra jó közösségbe kerültem Vele. Sokszor sírtam imádkozás közben, annyira megérintett a kegyelme. Volt, hogy átölelt, mint egy jó apa, és éreztem, ahogy adja át a szeretét nekem. Ezáltal tudom szeretni az embereket és a gyerekeket, mint egy jó apa, pedig nem kaptam meg ezt otthonról gyerekkoromban. A hajléktalanoknak is tudtam beszélni Jézusról és át tudtam őket ölelni, amit egyébként nem tudtam volna megtenni.

De volt egy törés az életemben kb. félévvel később. Ahogy imádkoztam az elveszettekért, egyszer csak jött egy gondolat,

Oikosz

hogy Isten nem jó, mert akik nem őt választják, azok a pokolba mennek, ami egy borzalmas hely. Ezt a gondolatot befogadtam, sőt azt gondoltam, hogy ha Isten nem jó, akkor nem is érdemes hozzá imádkozni. Az ördög nagyon megfogott ezzel, és elkezdtem Istent káromolni magamban. Nem akartam ezt tenni, de maguktól jöttek fel bennem a káromlások, én megengedtem őket. Nagyon csodálkoztam, hogy mi történik velem. Akkor még nem jártam gyülekezetbe. Később egy barátom unszolására elkezdtem a Hit Gyülekezetébe járni, de nem nagyon tudtam ezen a dolgon túl lépni. Elkezdődött a pusztai vándorlásom. Hullámvasút-keresztény lettem: a gyülekezetben betöltött ugyan a Szent Szellem, de már hazafelé menet beengedtem a

rossz gondolatokat.

Nem segített neked senki?

Jártam egy házicsoporthoz, ami jó volt, de nem akartam engedelmessé

kedni az Igének teljes szívemből. Igyekeztem úgy csinálni, mintha minden rendben volna, de belül küszködtem a rossz gondolatokkal és az embereket sem tudtam már őszintén szeretni.

És a szeretet, amit Istentől kaptál?

Bennem volt mind a kettő, nagyon furcsa volt. Azt gondoltam, hogy ez mindig így fog maradni.

A lányokhoz mi volt a hozzáállásod? Akartál családot?

Azt az Igét olvastam az, hogy "...vannak heréltek, akik maguk herélték ki magukat a mennyeknek országáért. A ki beveheti, vegye be." (Máté 19:12), és akkor én azt mondtam nagy lelkesedésemben Jézusnak, hogy én nem akarok megházasodni. Ezután nem sokkal elmentem egy nemzetközi gyülekezeti konferenciára, ahol lengyel lányokkal találkoztam. Hazafelé menet Isten erőteljesen azt a kijelentést adta, hogy az egyik lesz az én feleségem a kettő közül. Nem értettem, hogy miért "adott" nekem feleséget, de nagyon örültem neki. Egy pár levelet váltottam azzal a lánnyal, de mivel csak kicsit tudott angolul és addigra már rossz lelkiállapotban voltam, magamban félretettem ezt a dolgot azzal, hogy majd ha jobban leszek, akkor fogok neki erről beszélni.

Aztán egy idő múlva megismerkedtem Kamillával (aki vé-

gül a feleségem lett). Ő katolikus, de nyitott volt más gyülekezetek felé is. Sokat beszélgettünk. Már az elején megmondtam neki, hogy Isten adott nekem egy feleséget, és én csak barátságot keresek. Ezt ő tiszteletben tartotta. Később mégis szerelmes lettem belé. Aztán már a testi érintkezésben sem tudtam magam visszafogni. Isten közben egy igen keresztül mintha azt mondta volna, hogy a lengyel lány, ha férjhez megy, akkor az az ő vétke. Ezt akkor még nem értettem.

Mivel én a érzéseim és a tetteim ellenére mindig azt mondtam Kamillának, hogy ez nem Isten akarat, végül ő szakított, mert én túl gyenge voltam ehhez. Ekkor elhatároztam, hogy megkeresem a lengyel lányt. Pont megint volt egy hasonló konferencia, ahol megtudtam, hogy az a lány feleségül ment egy férjhez, és hogy gyerekei is vannak már. Ez rendesen összezavart. Amikor letisztultak a gondolataim, akkor úgy gondoltam, hogy az volna a helyes, ha nem házasodnék meg. Istennek meg is ígértem újra, hogy egyedülálló leszek. Ez nem tartott sokáig, mert rögtön elkezd-

Oikosz

tem vágyni Kamilla után. Végül azt mondtam Istennek, hogy én mégiscsak meg akarok házasodni. Éreztem, hogy Isten elfogadja ezt a döntésemet is, de azt is megmutatta, hogy bolonddá váltam előtte, mert nem tartottam meg az ígéreteimet. Kamillával találkoztunk újra, és egyre közelebb kerültünk egymáshoz. Innentől én úgy vettem, hogy ő lesz a feleségem és testi dolgokban úgy is viselkedtem.

A Szent Szellem nem jelzett, hogy nem szabad ilyen testi dolgokat megtenni házasság előtt?

Én akkor még langyos keresztény voltam. Isten azt mutatta nekem, hogy ha nem leszek forró, vagy hideg, akkor kiköp a szájából. Én pedig nem tudtam ekkor még egyiket sem választani ezek közül, hanem a langyosságnál maradtam. Szívemből ígértem dolgokat, de nem tudtam megtartani, mert gyenge volt az elhatározásom.

Már házasságunk előtt teherbe esett Kamilla, aminek ő nem örült, sőt még a házasságon is gondolkodott. Végül is összeházasodtunk. Senki nem volt az esküvőnkön, még a szüleink sem, csak a ta-

nuk. Ezután megszületett Lilike. Isten kegyelme ott volt Lilike születésénél is, mert amikor megszületett, lilás színe volt, de Isten megóvta őt. Később eszembe jutott, hogy már akkor imádkoztam érte, amikor még nem is tudtam, hogy ki lesz a feleségem, de a Szent Szellem úgy vezetett az imámban, hogy megáldottam a leendő gyermekeimet. A házasságban méginkább megéltam, hogy Kamillának milyen erőteljes a személyisége, és megértettem, hogy ha eddig nem tudtam Istennek engedelmeskedni, akkor most már még kevésbé tudnék, így aztán úgy döntöttem, hogy inkább hideg leszek. Isten mondta, hogy vagy hideg legyek, vagy forró, de ne langyos, mert a langyosokat kiköpi a szájából. Én ezt a döntést azzal a tudattal hoztam meg, hogy ezáltal is Isten akaratát teszem. Elhatároztam, hogy nem fogok imádkozni, és nem olvasom a Bibliát. Sokszor lett volna kedvem imádkozni, de ellenálltam a váagnak. Éreztem, hogy a Menny egyre jobban bezárul. Közben Kamillával is egyre több konfliktusunk lett, amik miatt haragudtam rá, sőt később

már gyűlöltem is őt. Megtapasztaltam, hogy ha az engedetlenséget választom, akkor azzal nemcsak magamnak teszek rosszat, hanem a hozzám közelállóknak is. Később odáig fajult a Kamillával szembeni elkeseredésem, hogy már gyilkosságon illetve öngyilkosságon járt az eszem. A békességem már rég elhagyott (Ézsaiás 48:22). Ekkor Isten megmutatta a pokol kapuját és a lángokat, és tudtam, hogy ez az utolsó lehetőségem a választásra. A pokolba semmiképpen nem akartam kerülni, ezért eldöntöttem, hogy akármilyen nehéz is lesz, de forró leszek. Azt gondoltam, hogy ez az életem örök kínlódás lesz a bűneimmel folytatott harcok miatt. Végül, ha nem is gyorsan, de Isten nagy szabadságba vezetett, ahol már nem olyan nehéz megállni a bűnnel szemben.

Mennyi ideig tartott ez a hideg állapot?

Gyerekekkel együtt 2 évre elmentünk Nürnbergbe, és ekkor volt ez a hideg állapot. Azért mentünk ki külföldre, mert meg akartam szerezni a Ph.D. fokozatot, amihez pénz kellett, mert munka

mellett nem tudtam csinálni. Mire hazajöttünk, a házasságunk teljes csőd volt, de anyagilag viszont jól jártunk. A kint keresett pénzzel tudtunk különálló házba költözni Veresegyházon. Amikor ide költöztünk, keresni kezdtem egy gyülekezetet, mert szerettem volna testvérekkel közösségben lenni és Istent szolgálni.

Hogy találtál meg minket?

Unokatestvérem ajánlotta, hogy menjek el Pécelre a Kármel gyülekezetbe. Különleges volt számomra a prédikáció. Éppen egy amerikai testvér beszélt a pusztai vándorlásról, és mondott egy olyan dolgot prédikáció közben, ami nagyon megfogott. Láttam rajta Isten dicsőségét. Ott mondta Nagy Andrea, hogy van Gödöllőn is egy gyülekezetük, így aztán hazafelé menet megálltam az erdészháznál és pont akkor jött ki Sanyi Sívivel. Egyből elkérte a telefonszámomat, bár mondtam neki, hogy fölösleges, mert úgylis jövök. Attól kezdve mindig jöttem az Istentiszteletekre.

Mit szólt ehhez Kamilla?

Kamillának az volt a egyik problémája, hogy emiatt keve-

Oikosz

sebbet vagyok otthon. Az sem tetszett neki, hogy sokfelé adakozok. Ezek miatt sok vitánk volt.

Ennek ellenére mégis kitartottál Isten mellett!?

Nem akartam a pokolba kerülni, attól nagyon féltem. Mindig teljes erőmből igyekeztem engedelmessé válni, és Isten mindig bátorított. Ellentétben azzal, ahogy Isten a régi időszakomban sokszor elmarasztalt az ige által, most szinte csak pozitív dolgokat kaptam: bátorítást és megerősítést.

A hullámvasutazás elmúlt? A jó Isten – rossz Isten gondolatokra gondolok.

Amikor megtapasztaltam azt, hogy az engedetlenségem miatt milyen rosszá váltam, és hogy szeretni sem tudtam már igazán, rájöttem, hogy az a szeretet, amit a megtérés után éreztem az emberek felé, az nem az én szeretetem volt. Arra is rájöttem, ha Isten választom, a jót választom, ha pedig elutasítom Őt, akkor a rosszat. Hogy miért ilyen nagy a büntetése az engedetleneknek a pokolban, azt máig sem tudom, de azt tudom, hogy nem volt igazam. Azt akkor is

tudtam, hogy Ő engem nagyon szeret, csak azt gondoltam, hogy nem igazságos azokkal szemben, akik elvesznek. Megértettem, mert én is ilyen gonosszá tudtam válni a döntéssel. A döntésünkön múlik, hogy elveszünk, vagy sem. Isten a jó döntésem meghozatala után elkezdett apránként gyógyítani és helyreállítani. Egyre szabadabb vagyok arra, hogy amit Isten kér tőlem, azt meg tudjam tenni.

A gyógyulás folyamatában most hol tartasz?

Az ELLEL-be tavaly kezdtem el járni, és minden alkalommal nagyon sokat gyógyulok. Ott van Isten gyógyító jelenléte.

Hogy építette ki Isten a szolgálódat?

Jézus a talentumokkal kapcsolatban nagyon keményen beszélt arról, hogy szolgálnunk kell Istent, ezért mindig is ott volt bennem a vágy, hogy szolgáljak Neki. Amikor elkezdtem járni ebbe a gyülekezetbe, akkor könyörögtem Istennek, hogy adjon nekem valami szolgálatot, és így kaptam szociális otthonban lévő szolgálatot. Ez a szolgálatom úgy kezdődött, hogy a szociális ott-

homból Szentgyörgyi Zoli el akart hozzánk jönni a gyülibe vasárnap és a zebránál segítségre volt szüksége. Később meglátta kocsimat, és megkérdezte, hogy nem tudnám-e időnként elvinni őt a barátaihoz, rokonaihoz. Közben az otthonban mások is megkértek apróbb dolgokra, és így vasárnaponként egyre tovább maradtam a szociális otthonban. Ez Kamillának nagyon nehéz volt, mert ő mindig várt haza. Egyre nehezebbé vált, hogy ne túl későn menjek haza. Tudom, hogy Istentől van ez a szolgálat, de mégis többször elrontottam dolgokat, de Isten mindig bátorított. Sokat fejlődtem és sok áldást kaptam ezáltal a szolgálat által Istentől.

A szociális otthonon kívül a gyerekszolgálatban is részt vettem, hogy az ottani szükségét is betöltsse valaki. Én mindig is szerettem a gyerekeket, ezért ez nem volt teher a számomra. A nyári gyerektáborokban is szolgállok. A rendezői szolgálatban is részt veszek, ha a szükség úgy hozza.

Hacsak a gyümölcsseit nézzük a szociális otthonbeli szolgálatnak, már ez is mutatja, hogy Is-

ten akarata van benne.

Mindenképpen úgy látom, hogy Isten ugyanúgy szereti ezeket az embereket is, mint másokat, ugyanolyan fontosak Neki.

Hogy alakult ki, hogy te minden képzésen részt vettél: az evangélista-képzőn, a pásztorképzőn, a prófétais-kolában is?

Akarom Istent szolgálni, de ehhez szükségem van tanításra is. Mind-egyik képzésen fontos dolgokat tanultam Isten igéjéből és a tanítók gyakorlatából.

A házicsoport vezetői munkádhoz hogy vezetett Isten?

Először csak Barnabást kellett egyre többször helyettesítenem, mert ő a munkája miatt nem ért rá. Később felvetődött, hogy nem venném-e át teljesen. Sanyi mondta, hogy fontos, hogy pecsétet kapjak Istentől, hogy ez tényleg az Ő akarata-e. Egy Istentiszteleten kértem Kálmánt, hogy imádkozzon értem, és akkor ő kérdezte, hogy én vagyok-e már a vezetője a házicsoportnak. Én pecsétnek éreztem Istentől. Barnabás házicsoportját aránylag könnyen át tudtam venni, mert nálam fiatalabbak járnak oda. Amire oda

Oikosz

kellett figyelnem az az volt, hogy már nem engedhettem meg magamnak, hogy “kieresszek”. Később elkezdtuk Éva néni házicsoportjával közösen is összejönni, ilyenkor én vagyok a közös hcs vezetője. Ez már sokkal nehezebben ment az elején, mert eléggé görcsösen vezettem az alkalmakat.

Mit szeretnél még Istentől kérni, mi van még benned, amit szeretnél tenni Érted?

Isten azt mondta, hogy több van még, és hogy kérjek tőle minden nap tüzet és erőt. Ha állhatatos maradok, akkor sok ember megtérésében fogok tudni közreműködni.

A családdal kapcsolatban mi a jövőképed?

Abba kapaszkodok, amit Isten

kijelentett: Isten helyreállítja a házasságomat és a feleségem és a kislányom is meg fognak térni. A házasságomban sok javulás történt már eddig is, de még van hová fejlődünk mindkettőnknek. Isten formál abban is, hogy Kamilla hibáit el tudjam fogadni és hogy meglássam benne azt a jót, amit Ő lát benne.

Hálás vagyok Istennek, hogy ezeket elmondtad nekünk. Bizonyosság ez arra, hogy sokszor bevisz mélységekbe bennünket, és Ő örül a legjobban, amikor kihozhat minket. Köszönjük neked Urunk, hogy Bálintot végigvezeted az engedelmesség útján, és az út végén meg fogja kapni a koronáját a jó és hű szolga. Ezt az áldást kérem az ő életére. Ámen

BUZDÍTÁS

Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntelek benneteket. Újra egy igével szeretnék köszönteni, ami így hangzik: „Az Isten békessége, amely minden értelmet felülhalad meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat az Úr Jézus Krisztusban.” Amiért ezt az ígét választottam, a bizonyosság a következő: A múlt héten történt velem, hogy elmentem az ortopéd orvoshoz cipőt íratni, amit nem írt föl. Mondta a gyógytornász, hogy kéne egy új cipő, mert most kaptam egy hónaljmankós keretet, amivel 10-15 métert szoktam járni. Nagy volt a csodálkozás az orvos részéről: „Mi van, akkor járóképes les? Elektromos kerekesszéke van, születése óta bénák az izmai, ugyan már ne mondjon butaságot, hiszen sosem fog úgy járni, mint egy egészséges ember.” Ekkor ránéztem az orvosra, és azt mondtam: „Doktor úr ezt látja, én pedig hiszem, hogy szeret az Isten.” Megint rám nézett és megint mondta: „De értse már meg, hogy tolószékben kell leélnie az egész életét, miért nem tud ebbe belenyugodni?” S mondtam, hogy „De jó, hogy az Isten mást lát, mint az orvostudomány. És nekem nagyon

hálás a szívem, mert érzem, hogy gyógyít az Isten.” Ekkor azt mondta az orvos: „De hát még mindig tolószékben van.” Erre ezt válaszoltam. „Mihez képest? Évekkel ezelőtt meg se mozdult a lábam, most pedig 10-15 métert képes vagyok menni hónaljmankós kerettel. Hát nem kéne-e ennek örülni és békességgel elfogadni azt, hogy ennyire meggyógyított az Isten? Én úgy gondolom, hogy igen.” És ő rám nézett és kijött a könny a szeméből. és azt mondta, hogy ha én ennyire bizok és hiszek, akkor ő nem akar ebben megakadályozni. Ennyire csodálatos az Isten kegyelme. Mert ha én erre nem úgy néznék, hogy Isten kegyelméből mozdultak meg ezek a béna izmok, akkor lehetne a szívemben lázadás és lehetnének miértek, de annak semmi értelme nem lenne. Igyekszem annak örülni, hogy ennyire meggyógyított az Isten és azt békességgel elviselni, amit még nem gyógyított meg. Ezért választottam ez az ígét, hogy „Az Isten békessége, amely minden értelmet felülhalad meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat az Úr Jézus Krisztusban.”

Ámen.

AZ EFÉZUSI GYÜLEKEZET JÁNOS IDEJÉBEN

Ez a rövid cikk a Jelenések könyvében bemutatott efézusi gyülekezettel foglalkozik.

Jelenések 2:1-7

“Az Efézusbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezeket mondja az, a ki az ő jobbkezeiben tartja a hét csillagot, a ki jár a hét arany gyertyatartó között:

Tudom a te dolgaiddat, és a te fáradságodat és türeseedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkísértetted azokat, a kik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket;

És terhet viseltél, és béketűrő vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el.

De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad.

Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te gyertyatar-

tódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.

De az megvan benned, hogy a Nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd, a melyeket én is gyűlölök.

A kinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek. A győzedelmesnek enni adok az élet fájáról, a mely az Isten paradicsomának közepette van.”

Milyen volt Efézus az apostoli korban?

Efézus az akkor ismert világ öt legnagyobb városa közé tartozott a maga 200 000 lakosával. Ázsiának, a római provinciának legvirágzóbb városa volt. Bár a főváros Pergamon volt, Efézus kedvező földrajzi helyzete miatt népszerűségben és gazdagságban túlszárnyalta azt. A város a Kaüsztrosz-völgynek a tenger felé ereszkedő dombjain, a Kaüsztrosz-folyó partján épült, nem messze a tengertől. Gyönyörű fekvése, mindig kellemes éghajlata és rend-

kívül termékeny földje azzá tette, amit a neve is jelent: kívánatos. Ehhez járult mesterségesen kiépített, a szemnek is gyönyörű kikötője, ahová a legnagyobb tengeri hajók is kiköthettek. A szárazföldi utak is itt futottak össze Galáciából, Mezopotámiából, Szmirna felől, és innen vezetett a fő útvonal - hajóúttal kombinálva - Róma felé. Az efézusi gyülekezetet Pál alapította. Jeruzsálem eleste után (Kr. u. 71) Papias feljegyzései szerint ide települt

át az Úr apostolai közül János és Fülöp, a keresztyén tradíció szerint itt működött Timotheus, sőt Jézus anyja Mária is, akinek sírját sokáig megőrizték. Itt folytak az első harcok a gnosztikus eretnek tévtanítók ellen. Efézus vezető szerepet töltött be Kis-Ázsia keresztyén gyülekezetei között. A hagyomány szerint az idős János apostol, aki püspöke volt a gyülekezetnek, Efézusban halt meg. Sírja fölé templomot emeltek.

Oikosz

Az efézusi gyülekezet jellemzői

1. Pozitív tulajdonságok:

fáradozott, túrt, a gonoszt nem szenvedte, a hazug apostolokat leleplezte, terhet viselt az Úrért, szenvedett, fáradhatatlanul munkálkodott Jézusért, gyűlölte a Nikolaiták cselekedeteit

2. Negatív tulajdonságok

elhagyta az első AGAPE szeretet

A levél tartalmi része dicsérettel kezdődik. Az efézusi gyülekezet dicséretet kap Krisztustól cselekedetei, egész életfolytatása miatt. Fáradozott, túrt Jézusért, a hamis apostolok, tévtanítók elleni küzdelemben megállta a helyét és megtartotta a hitét. Az igaz és a hamis apostoloknak a megkülönböztetése létkérdés volt a gyülekezeteknek. Erre a célra kapták „a lelkek megítélésének” ajándékát (1Kor 12:10). A gyülekezet felismerte a hamis apostolokat és kiközösítette magából. A gyülekezet a külső nehézségek és próbák között állhatatosnak és erősnek bizonyult, nem fáradt bele a Krisztus nevééről szóló bizonyágtételbe, sőt a Nikolaiták cselekedeteivel sem vállalt közösséget.

De kik azok a Nikolaiták?

Nikolaiták

Egy gnosztikus szekta tagjai, akik kevert tanokat hirdetettek. Részt vettek a bálványáldozati szertartásokon és szabadosan éltek. A gnosztikusba, a magasabb rendű isteni ismeretekbe beavatottnak tartották magukat, nem számított nekik a cselekedet, a helyes erkölcsi élet. Mivel ismerték a gnóvizst, különbnek tartották magukat a többi embernél.

Az efézusi gyülekezet felismerte a Nikolaita tanítás veszélyességét és semmilyen közösséget nem vállaltak vele, sőt gyűlölték a felsőbbrendű gőgjüket.

Jézus megrója a gyülekezetet, mert elhagyta az első szeretetet. Az AGAPE szeretet, Pál és János leveleiben a keresztyén élet teljessége. Jézus vádja, az első szeretet elhagyásáról nem azt jelenti, hogy a gyülekezetnek Krisztus iránti kezdeti rajongása és lelkesedése elmúlt volna, hanem azt, hogy meghidegült az atyafiúi szeretetben. Szeretet nélkül

pedig a keresztyén élet semmi.

22 Az efézusi gyülekezet olyan gyü-

lekezet, amely kész Jézus nevéért fáradni, kész áldozatot vállalni hitéért, kész harcolni a tévtanítókkal szemben az igaz hitért, csak éppen a legfontosabbról, a szeretet gyakorlásáról feledkezett meg. Innét csak megtérni lehet, különben a gyülekezetnek vége. A gyertyatartók kimozdításával való fenyegetés, amely a megsemmisüléssel egyenlő, feltárja azt a mélységet, amelybe a szeretetéről elfelejtkezett gyülekezet jut. A felhívás a megtérésre nemcsak az érzelmek, hanem az egész magatartás megváltoztatását és ennek tettekben való megnyilatkozását követeli.

Te hogy állsz a szeretetteddel kedves Olvasó? Lehet, hogy buzgón

szolgálod az Urat, ott vagy minden evangélizációs alkalmon, teaosztáson, Krisztusért égsz folyamatosan. De mi van a szeretet törvényével, amely minden cselekedetet felülír? Az AGAPE szeretetet onnét ismered meg, hogy mindig adni akar, sohasem vár ellenszolgáltatást, észreveszi és betölti a szükségeket, meggyógyítja a lelki és fizikai sérüléseket.

Ha érzed, hogy az AGAPE típusú, viszonzást nem váró szeretetben hiányt szenvedsz, kérj Istentől szeretetet és fogsz kapni! Csak ne maradj meg a jelenlegi állapotodban, mert akkor a Te gyertyatartódat is kimozdítja Isten!

Kovács Kálmán

A BÖJT

Pál több helyen azt mondja, hogy uralkodnunk kell a testünk fölött. A test fölött mindenképpen, de még a lélek is a szellem ellen tör. Isten, amikor törvényt és parancsolatot ad az embernek, akkor ezzel nem Őt tápláljuk, vagy Őt éltetjük, hanem ez mindig saját magunknak jó. Tehát akár azt mondja, hogy dicsőítsük Őt, akár azt mondja, hogy imádkozzunk Hozzá, kiáltsunk Hozzá, akár azt mondja, hogy börtöljünk. Ez rendkívüli mód kedves előtte és tetszik neki, mert azt látja, hogy az Ő népe abba az irányba halad, amit Ő mond.

Az engedelmesség és a hit az, ami kedves Isten előtt, s most pontosan azt tapasztaltam meg, hogy a böjt gyakorlatilag a hitnek a próbája. Egyrészt azt próbálja meg, hogy tudok-e bölcsen dönteni, amikor Isten megszólít, akár embereken keresztül a Szent Szelleme által, csoportosan, vagy egyénileg, hogy böjtöt tartsak, vagy akár emberi elhatározásból böjtöt szánok Is-

tennek. Mindegyik formája kedves Istennek, de fontos, hogy hitből tegyük, mert el- hisszük Istennek, hogy ez jó dolog számunkra. Elhiszem Istennek, hogy ez építő dolog számomra, és ezért tartok ki a böjtnek a próbáiban, amikor az érzéseim, a testem, a lelkem és a Sátán a böjt kivitelezése ellen tör, akkor hittel kell megálljak azokban a dolgokban, amiket Isten mondott, és amit én elhatároztam. A hit arról szól, hogy Isten beszédére támaszkodom, így a hitem folyamatosan meg van próbálva a böjt alatt.

Nagyon jó megtapasztalás volt most a három hetes böjt, ahol fokozatosan több dolgot szántam oda Istennek, és az utolsó héten az étkezésben egy nagyon erőteljes megvonás volt. Csak a bizonyág kedvéért mondom el, hogy ez arról szólt, hogy egy tányér rizst ettem naponta ebédre. Először az éhséggel kellett küzdenem. Amikor ilyen típusú böjtöket tartok, akkor érde-

hétköznap, ha kimarad a reggeli, azt nem veszem észre, itt azonban rögtön az első reggeli kihagyásánál már jön az izmoknak az ingere, a vércukorszint leesik, némi remegés, és természetesen a gyomorban nagy éhség jelentkezik. Az éhség érzete és a csábítása arra, hogy nehéz a böjt és azt szakítsam meg körülbelül a második-harmadik napig tart. Utána viszont gyakorlatilag a szervezetem elfogadja azt, hogy nincs kaja, és onnantól kezdve az éhségérzet nagyon ritkán és kis mértékben jelentkezik. Ezzel párhuzamosan sokszor érzem, hogy gyakorlatilag kaja nélkül is ki lehetne bírni. Itt jön el az a pillanat, amikor megtörik a test és elfogadja, hogy én a szellememmel és a lelkemmel uralkodok, és nemet mondok a testemnek. A test ebbe beletörődik, és tényleg jön egy felszabadulás a testnek a kényszere alól, jön egy felszabadulás a testnek a szüksége és vágyai alól.

A negyedik nap nagyon érdekes dolog állt elő. Váratlanul, egy idő ismerősömhöz mentem. Biztos voltam benne, hogy ő azt nem fogadja el, hogy én böjtölök és nem eszek nála semmit, és még azt

is ígérte ez a néni, hogy káposztát és hurkát fog készíteni. Az Úr elé vittem a dolgot és azt tudtam mondani, hogy azon a napon a hurka lesz a rizs és a hurka lesz a böjtöm, és előtte leszek abban, hogy tudjak mértéktartó lenni. Nagyon érdekes volt, hogy a finom hurka ugyanazt jelentette számomra, mint a rizs, és meg tudtam maradni ennek ellenére a böjti állapotban, és nem volt utána lázadása a testemnek, hogy most már akkor vacsorázzak, reggelizzek, vagy mást egyek. A böjtömben azért választottam a rizst, mert nem szeretem. Az éhség ellenére szervezetem úgy reagált, hogy nem is kéri az ételt vagy elutasítja, és ez egy nagyon érdekes állapot. Ettől az időszaktól kezdve kísértett a Sátán azzal a nem túl felemelő ígérettel, amikor Isten népe azt mondta a mannára: - szívből utáljuk ezt a hitvány eledelt! Jézus pedig bátorított: - helyes amit teszek, „hálával áldozál, és énekelj az Úr nagy napján...”

A döntés az enyém volt melyiknek adok helyet a gondolataimban. Dicsőség az Úrnak sikerült Őt választanom.

Oikosz

Viszont a böjtömnek ebben a szakaszában, már megtapasztalható volt, hogy minden egyes kanálnál megérezem az Úrnak a szeretetét és jelenlétét, úgy, hogy újra és újra betölt az Ő Szellemével, és ez csodálatos. Nagyon jó azt megtapasztalni, hogy itt is valósággá válik, és az Ige bizonyítja saját magát, hogy a böjt az nekem jó, a böjt az nekem hoz változást és eredményt, és hoz megtapasztalásokat Isten valóságáról.

Hiszem, hogy ugyanígy, ahogy Isten azt mondja, hogy számára ez kedves, ez által ledőlnek falak és az egómban olyan negatív dolgok, amik esetleg akadályai az imámnak. Ezért még inkább olyan állapotba tudok kerülni, hogy egyre kevesebb akadály lesz az imáim meghallgatásának. Az Igének ilyen módon való megértése és megtapasztalása nagyon értékes, és áldássá teszi a böjtöt.

Az ember elgondolkozik azon, hogy vissza kell-e térni ahhoz a táplálkozási formához, ahogy egyébként szoktam táplálkozni, mert ugyanakkor mégiscsak ott marad a kihívás, ott marad a kísértés, a csábítás és azok az emlékek,

hogy hú de jó volt három tányér finom kaját bedörgölni. Az ember ilyenkor mérlegelni tud, és látja a kettőnek az „előnyeit.” Az egyik oldalon az ételnek az élvezetének az előnye, másik oldalon pedig a böjtnek az előnye és értéke.

Arra tudlak bátorítani kedves testvér, aki kihívásokkal nézel a böjt elé, hogy mindenféleképpen, amikor Isten szól, és elhatározásra jutsz, akkor úgy tedd ezt meg, ahogy Isten elrendeli. Ha saját magad döntöd el, hogy hogyan és mit böjtöljél, akkor bátorítalak, hogy mindenféleképpen legyen értéke a böjtnek, tehát olyan dolgot tegyél, ami kihívás, ugyanakkor viszont legyen mértéktartó, és inkább minden reggel ígérd meg az Úrnak, hogy ma nem reggelizel, nem vacsorázol, vagy éppen csak reggelizel, de nem ebédelsz és nem vacsorázol. Ezt így ígérd meg minden reggel, mintsem, hogy megígéred, hogy egy hétig tartod, de utána pedig három nap után feladod. Ezáltal tudsz növekedni a böjtnek a kivitelezésében, másrészt pedig tudsz növekedni hitben, kitartásban, s hiszem, hogy meg fogod tapasztalni a

böjtnék az értékét, a böjtnék az erejét, és azokat a dolgokat, amiket a böjttel kapcsolatban Isten elkészített számodra.

Jézus azt mondja, ugyanúgy, ahogy az adakozásról, hogy ezt ne hirdesd másoknak és ez helyes dolog, ha ezt saját magadnak intézed, és ezt meg tudod tartani magadnak. Mégis, ha úgy érzed, hogy ehhez neked kell segítség, akkor igenis kérjél egy olyan testvértől segítséget, aki erre Isten szerint való módon alkalmas.

Jézus azt tanítja, hogy ne legyen komor az arcod, amikor böjtölsz és ezt nagyon sokszor nehéz megtenni. De hogyha valóságosan megtapasztaljuk a böjtnék az eredményét, akkor ez már nem kísértés, hanem egyszerűen kijön az arcunkon a fáradtság, és a táplálékból nyert energia hiánya, de mégis a lelkünk az felüdül, és örömmel lesz teli.

Jézus azt mondja, hogy kend meg a fejedet olajjal. Én sokáig nem értettem, hogy mit olajozzam magamat. Az olajat régen illatszer gyanánt használták, tehát ez azt jelenti, hogy egyszerűen kend meg valamilyen illatos dologgal

az arcodat, a testedet, és ez által fejezd ki azt, hogy jól érzed magad, és igenis öröm van benned.

Amiket most elmondtam és megosztottam a saját böjtömről, azért tettem, hogy épülésedre legyen, aki most olvasod ezeket a sorokat, és hogy Isten tudjon bátorítani, buzdítani, és megtartani a böjtjeidben, hogy megtapasztald a böjtnék az értékét és áldásait. Hiszem, hogy Isten csodálatos dolgokat rejtett el ebben.

Lehet, hogy majd egyszer a lélek kívánságainak a böjtjéről is tudok - ha Isten indít - megosztani veletek egy pár szót, mert az is egy nagyon érdekes dolog. Szorosan hozzátartozik a Krisztusban való épülésünkhöz, és hozzá járul a Krisztus szerint való formálódásunkhoz, a Neki átadott élethez.

Legyetek áldottak, és remélem áldásotokra volt ez a pár gondolat.

Babarczi József

ELÉRHETŐSÉGEINK

Szabó Sándor ~ lelkipásztor: szabsanyi@citromail.hu

Ugrósdy Marianna ~ szerkesztő: funncoszka@citromail.hu

Az újsággal kapcsolatos észrevételeiteket, a fenti címekre küldhetitek.

Az újság elektronikus formában
megtekinthető:

WWW.SZERETETLANGJA.HU